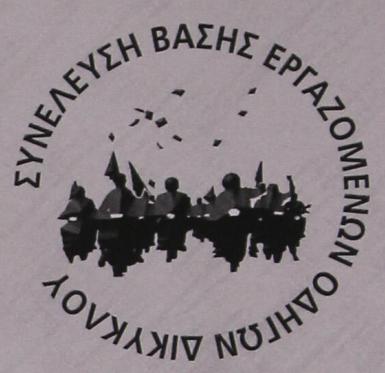
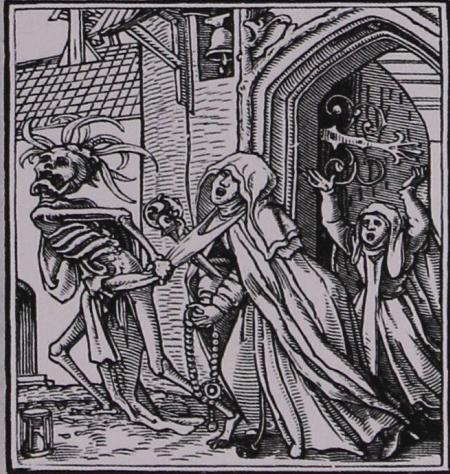

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2019

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ & ΤΑΞΙΚΕΣ ΤΑΡΑХΕΣ ΣΤΟΝ ΥΣΤΕΡΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ & ΣΤΟΝ ΠΡΩΙΜΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

Τέσσερα στιγμιότυπα από το μεσαιωνικό αλληγορικό έργο "Dance of Death," του Hans Holbein the Younger (1497/98, - 1543), δημιουργήθηκε περίπου το 1523.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ

Στην κυριαρχη αφήγηση της Μεσαίωνας παρουσιάζεται ως μια ιστορική περίοδο που ο δεσποτισμός της αριστοκρατίας ή/και των φεουδαρχών και των κληρικών εγκαθιδρύουν ένα αδιαμφισβήτητο καθεστώς υποταγής και εκμετάλλευσης. Ήταν όμως έτσι;

Η κοινωνική ιστορία δεν είναι μια ευθεία γραμμή. Στον ύστερο Μεσαίωνα και στον πρώιμο καπιταλισμό συμβαίνουν αμέτρητες κοινωνικές αναταραχές. Οι πληθείσι της Ευρώπης εξεγείρονται και επαναστατούν αμφισβητώντας την εξουσία και την κυριαρχία των αρχόντων και του κλήρου. Οι εξεγερμένοι διεκδικούν δικαιοσύνη, αναδασμόύς της γης και του πλούτου, ισότητα για τα δύο φύλα απέναντι στο νόμο και στη θεια εξουσία, ελευθερία της σκέψης και ελευθερία στην καθημερινή ζωή, κατάργηση των φόρων και των περιφράξεων και αγωνίζονται για ελεύθερη πρόσβαση στα δάση και στα βοσκοτόπια ενώ πεισματικά αρνούνται την υποταγή στις αλυσίδες της μισθωτής σκλαβιάς. Εξεγέρσεις που συχνά έχουν τις ρίζες τους στα αιρετικά, εξισωτικά, χιλιαστικά, αντικληρικά κινήματα που εμφανίστηκαν στην κεντρική Ευρώπη ως αντίδραση στην απολυτή εξουσία των αριστοκρατών και των κληρικών. Για πάνω από έξι αιώνες αυτά τα αιρετικά κινήματα, συχνά βίαια, και με τις δεκάδες παραλαγές τους, σφυροκοπούσαν την εγκόσμια τάξη της Ευρώπης και πίστευαν βαθιά στην βασιλεία ενός θεού που θα φέρει μια κοινωνία ισότητας, ταξικής δικαιοσύνης, χωρίς όρχοντες και δούλους.

Ταυτόχρονα, με την εμφάνιση του κεφαλαιοκρατικού τρόπου παραγωγής και την σταδιακή γέννηση και επικράτηση του καπιταλισμού, εις βάρος της φεουδαρχίας, γυναικες και άντρες συνεχίζουν να παλεύουν και να πολεμούν λυσσαλέα ενάντια στις περιφράξεις, στον αγροτικό καπιταλισμό, στην υποτίμηση της θέσης της γυναικάς και στην επέλαση της πατριαρχίας, στην φτώχια λόγω της καπιταλιστικής ανάπτυξης, στην υποδούλωση τους στα ορυχεία και τις τερατώδεις μηχανές της πρώιμης βιομηχανικής ανάπτυξης, στο θρησκευτικό σκοταδισμό, στην αναδυόμενη τάξη των εμπόρων, στην μοίρα που η καθεστηκία τάξη καταδικάζει τους φτωχούς εργάτες/τριες και αγρότες/τισσες.

Οι τάξεις που κατέχουν την εξουσία (μονάρχες, αριστοκρατία και παπαδαριό) και η αναδυόμενη τάξη των αστών εμπόρων και βιομηχάνων, που ανταγωνίζεται με τους προηγούμενους για την νομή της οικονομικής και πολιτικής εξουσίας, λημβάνουν μια σειρά από σκληρά μέτρα για να ανακόψουν και να καταστείπουν τις εξεγέρσεις των πληθείων, ενώ παράλληλα συμβαίνουν μια σειρά από τεκτονικές αλλαγές σε παγκόσμιο επίπεδο, που γεννούν και ενδυναμώνουν, το φαινόμενο που αργότερα βαφτίστηκε, πρωταρχική συσσώρευση. Αυτές οι αλλαγές, υπηκές, ιθικές, ιδεολογικές ταυτόχρονα με τις τεχνολογικές καινοτομίες της εποχής, αποτέλεσαν τις απαραίτητες και αναγκαίες προϋποθέσεις ώστε η πλοτική συσσώρευση και επέκταση του κεφαλαίου και του καπιταλισμού σε όλη την υφήλιο, να γίνει ο κανόνας ως τις μέρες μας. Οι σημαντικότερες από αυτές τις στατιγκές ανάπτυξης του καπιταλισμού, που εκτείνονται στην περίοδο που εξετάζουμε σε αυτό το πημερολόγιο, μπορεί να συνοψιστούν στις εξής:

1. Περιφράξεις

Τα μεσαιωνικά χωριά/κοινότητες είχαν στην «κατοχή τους» τις εκτάσεις γύρω από αυτά για να βοσκούν τα ζώα τους, να καλλιεργούν, να μαζεύουν ξύλα, να ψαρεύουν, να κυνηγούν, να κάνουν τις γιορτές τους...

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ & ΤΑΞΙΚΕΣ ΤΑΡΑΧΕΣ ΣΤΟΝ ΥΣΤΕΡΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ & ΣΤΟΝ ΠΡΩΙΜΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

Τον 16ο αιώνα θεσπίζονται στην Αγγλία οι νόμοι για τις περιφράξεις. Οι περιφράξεις των κοινών γαιών, στερούν από τον αγροτικό πληθυσμό τα μέσα επιβίωσης του και προκαλούν τεράστιες δημογραφικές και κοινωνικές αλλαγές: Ξεριζώνονται άνθρωποι από τους τόπους τους και εξαναγκάζονται στην υποδούλωση των μηχανών ή στην μετανάστευση προς το Νέο Κόσμο ως μοναδικές «επιπλογές» για να επιβιώσουν. Αμέτρητοι αρνούνται αυτούς τους όρους ζωής, συγκρούονται με τις αρχές και τους φεουδάρχες σε μια άνιση μάχη: δεν πληρώνουν τους φόρους, δεν εγκαταλείπουν και υπερασπίζονται τις κοινές γαιές, μετατρέπονται σε πλάνητες, γίνονται ζητιάνοι, σχηματίζουν ομάδες/συμμορίες και επιδίδονται στις πληστείς των πλουσίων ή μεταναστεύουν για να δραπετεύσουν από τους λοιμούς, την ακραία φτώχεια, τα δεσμά των σωφρονιστικών ιδρυμάτων, των πλοίων κάτεργων, της καταναγκαστικής εργασίας για «σωφρονισμό».

2. Αγροτικός καπιταλισμός

Οι γαιοκτήμονες/τσιφλικάδες με το μέτρο των περιφράξεων παίρνουν υπό την κατοχή τους τεράστιες εκτάσεις γης. Στηριζόμενοι στην υποτιμημένη εργασία των δήθεν επεύθερων ακτημόνων- αυτών που εκδιώχθηκαν από τη γη τους λόγω των περιφράξεων- αρχίζουν να στρέφουν την παραγωγή στην νεοσχηματισμένη διεθνή αγορά, αδιαφορώντας για τις ανάγκες της καθημερινής ζωής. Η εμφάνιση της «αγοράς» σηματοδοτεί την απαρχή της διάλυσης των τοπικών οικονομιών, την αποληπτιρίωση της εμπειρικής γνώσης για να παράξει κάποιος τα μέσα επιβίωσης και την εγκαθίδρυση της παγκόσμιας οικονομίας. Το σύστημα των φυτειών που επιβάλλεται στο Νέο Κόσμο έχει τις ρίζες του στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

3. Κράτος

Εμφανίζεται το ισχυρό κράτος που η καταστολή των επεύθερων μαζών γίνεται αυτοσκοπός του. Νομοθετούνται μια σειρά από νόμους ενάντια στους φτωχούς, στους πλάνητες, στους ζητιάνους, σε όσους αρνούνται την σκλαβιά των ορυχείων και της βιομηχανίας, ενάντια στις κάθε είδους δημόσιες συναθροίσεις (πανηγύρια, τελετές, αθλήματα, παιχνίδια), ενάντια στην λαϊκή κουλτούρα, στην σεξουαλικότητα... Κατασκευάζεται το σωφρονιστικό σύστημα του εγκληματισμού και εισάγεται η καταναγκαστική εργασία των παραβατών με σκοπό να σωφρονιστούν. Οι νόμοι είναι ιδιαίτερα σκληροί και στοχεύουν στην βίαιη πειθάρχηση των προηγετάριων που παράγονται από τις περιφράξεις, τους πολέμους και τους αποκλεισμούς. Ιδεολογικά επικρατεί το δόγμα «πως οι φτωχοί φταίνε που είναι φτωχοί λόγω της τεμπελίας και της αμφορωσίας τους, και όχι λόγω της άνισης κατανομής πλούτου και προνομίων». Οι νόμοι κατασκευάζουν το προηγετάριό της εποχής: χωρίς ιδιοκτησία, πάμφτωχο, εξαθλιωμένο, προορισμένο να δεθεί στις αλυσίδες των φυτειών, των ορυχείων, της φάμπρικας.

4. Καθιέρωση της μισθωτής εργασίας και της εγχρήματης οικονομίας.

5. Καθιέρωση της παιδικής εργασίας στα ορυχεία και στα εργοστάσια.

6. Αποικιοκρατία – τριγωνικό εμπόριο

Η έναρξη της αποικιοκρατίας με τις κατακτήσεις, αρχικά των Ισπανών κονκισταδόρων και στη συνέχεια των ευρωπαϊκών αυτοκρατοριών (Αγγλία, Γαλλία, Ολλανδία, Σουηδία, Πορτογαλία, Βέλγιο κ.α.), το σκλαβεμπόριο και

το τριγωνικό εμπόριο, δομούν την παγκόσμια καπιταλιστική αγορά, όπως την γνωρίζουμε στις μέρες μας. Καράβια φορτωμένα με ευρωπαϊκά προϊόντα της πρώιμης βιομηχανίας (υφάσματα, οικιακά σκευά, ρούχα, εργαλεία, πολεμικά εφόδια κ.α.) φτάνουν στα λιμάνια/ σταθμούς ανεφοδιασμού των αποικιοκρατών στην Αφρική. Εκεί ανταπλάσουν τα προϊόντα με σκλάβους από την Αφρική, που μεταφέρονται βίαια στις αποικίες του Νέου Κόσμου. Στις αποικίες, πωλούνται οι σκλάβοι και τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά προϊόντα και τα πλοία φορτώνονται, με αποικιακά αγαθά (ασήμι, χρυσό, ζάχαρη, καφέ, κακάο, τσάι, σπόρους φυτών κ.α.) και επιστέφουν στις ευρωπαϊκές πόλεις. Με αυτό τον τρόπο σχηματίζεται μια παγκόσμια αγορά, όπου η εμπορική τάξη, με τις πλάτες των αυτοκρατοριών παίζει πρωτεύον ρόλο, ενώ ταυτόχρονα διαπλέται και η αυτάρκεια των ντόπιων πληθυσμών στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Η αποικιοκρατία, το τριγωνικό εμπόριο και το σκλαβεμπόριο, φέρνουν στο προσκήνιο την αρπακτικότητα των Ευρωπαίων αριστοκρατών, παπάδων και αστών και αναδιαμορφώνουν τον υπάρχοντα κόσμο σε αδιανόπτο βαθμό. Ακόμα οι αποικιοκράτες εξοντώνουν και υποδουλώνουν τους ντόπιους πληθυσμούς των ιθαγενών, καταστρέφοντας πολιτισμούς, ζωές και αποσπώντας τεράστια οικονομικά οφέλη από την εκμετάλλευσή τους στα ορυχεία ασημιού, χρυσού και στις φυτείες. Η πρωταρχική συσσώρευση στάζει αίμα.

7. Σκλαβεμπόριο

Το σκλαβεμπόριο των Αφρικανών ξεκίνησε από τους Πορτογάλους, που τους απήγαγαν και τους μετέφεραν στην Βραζιλία, στις αρχές του 16ου αιώνα. Η εξόντωση των ιθαγενών κατοίκων και η ανάγκη για εργατικό δυναμικό στα ορυχεία ασημιού και χρυσού του Νέου Κόσμου εκτίναξε τις ανάγκες για σκλάβους. Το σκλαβεμπόριο αναπτύχθηκε ιδιαίτερα από τον 17ο αιώνα έως τα μέσα του 18ου. Από το 1500 έως το 1650 απαγάγονται από 15 έως 60 χιλιάδες Αφρικανοί επτοσίως, ενώ μέχρι το 1850 ο αριθμός τους φτάνει στους 130 χιλιάδες επτοσίως. Οι σκλάβοι αν και αποτελούσαν το 1% του παγκόσμιου πληθυσμού το 1800 παρήγαγαν τα αγαθά που κυριαρχούσαν στο παγκόσμιο εμπόριο (ζάχαρη, καφέ, τσάι, κακάο, βαμβάκι κ.α.). Χαρακτηριστικό είναι πως στα τέλη του 17ου αιώνα στις ΗΠΑ, αν και ο πληθυσμός των σκλάβων ήταν ίσος με τον πληθυσμό των λευκών μεταναστών, παρήγαγαν το 80% του ΑΕΠ των ΗΠΑ.

Το δουλεμπόριο προκαλεί ερήμωση στην αφρικανική ήπειρο, γιγαντιαία δημογραφική αλλαγή με την απαγωγή και μεταφορά των σκλάβων στο Ν. Κόσμο και στην Ευρώπη, πόνο, ερήμωση και θάνατο. Η σημερινή κατάσταση της αφρικανικής περιόδου οφείλεται σε αυτή την περίοδο. Η θεσμοθέτηση της δουλείας οδηγεί στην ακραία εκμετάλλευση και στην τεράστια άντληση υπεραξίας από την εργασία των σκλάβων που αιματοδοτούν την πρωταρχική συσσώρευση κεφαλαίων στον αναδύμενο καπιταλιστικό κόσμο. Ταυτόχρονα στο δουλεμπόριο και την αποικιοκρατία οφείλεται η δημιουργία των καπιταλιστικών κέντρων του λεγόμενου δυτικού κόσμου: Γαλλία, ΗΠΑ, Μεγ. Βρετανία, Ολλανδία, Σουηδία χρωστούν την παγκόσμια δύναμή τους και την αίγιπη των λιμανιών τους σε αυτή την αιμοσταγή περίοδο.

8. Κυνήγι Μαγισσών/ Ιερά εξέταση.

Το κυνήγι Μαγισσών, που ξεκινάει τον 13ο αιώνα και τερματίζει τον 19ο, ανοδιαρθρώνει την πατριαρχία και επιτίθεται στις ελευθερίες και την συσσωρευμένη εμπειρική γνώση των γυναικών πάνω στα σώματά τους. Αμέτρητες γυναίκες, και σε μικρότερο ποσοστό άντρες, καίγονται στην πυρά με την κατηγορία της μαγείας για να παραδειγματίσουν και να πειθαρχήσουν τα πλήθη και να κατασκευάσουν την εικόνα της γυναίκας ως κουτσομπόλα, κακιά,

πονηρή, μοχθηρή. Μαίες, γυναίκες «γιατροί», ελευθεριακές και αυτόνομες οικονομικά γυναίκες, γυναίκες που αμφισβητούν την κυρίαρχη χριστιανική ηθική μπαίνουν στο στόχαστρο της ιεράς εξέτασης με σκοπό την υποδούλωση τους στον άντρα αφέντη, την οικονομική τους εξάρτηση από τους άντρες και την ανάληψη των νέων «καθηκόντων» ως νοικοκυρές και μπτέρες για την παραγωγή και αναπαραγωγή του εργατικού δυναμικού, μιας διαδικασίας απαραίτητης για την επέκταση του κεφαλαίου και του καπιταλισμού. Είναι η εποχή που συγκροτείται η πυρηνική οικογένεια όπως την γνωρίζουμε στις μέρες μας.

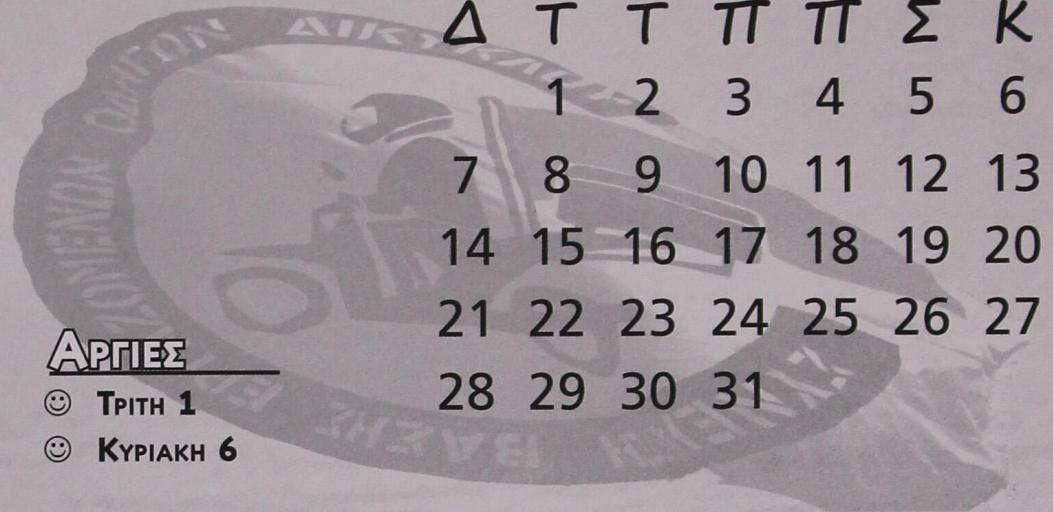
9. Πολεμική τεχνολογία - πόλεμοι.

Δημιουργούνται μεγάλοι «εθνικοί» στρατοί και ξεδεύονται τεράστια ποσά στην βελτίωση των όπλων, των πλοίων, των μέσων που χρησιμοποιούνται, ώστε οι στρατοί των αυτοκρατοριών να μπορούν να αντεπεξέλθουν στα νέα καθήκοντά τους που περιλαμβάνουν: την προστασία των αποικιών από τις άλλες αυτοκρατορίες, από τις εξεγέρσεις των ιθαγενών, από την δράση των πειρατών, των εξεγερμένων σκλάβων – δραπετών και ταυτόχρονα οι στρατοί εγγυούνται την τάξη και την ασφάλεια στο εσωτερικό των ευρωπαϊκών κέντρων. Η τεχνολογία επιστρατεύεται από το κεφαλαίο που προχωράει μέσω των καινοτομιών και των ανακαλύψεων με ασύλληπτους ρυθμούς.

Είναι προφανές πως αυτές οι αλληλαγές επηρέασαν ποικιλοτρόπως τις κοινωνίες και το κάθε άτομο ξεχωριστά. Το ιδεολογικό υπόβαθρο για να συντελεστεί η πλεπλασία και ο πλουτισμός είσι βάρος των φτωχών και των «Άλλων» αντιλήθηκε τόσο από την χριστιανική πίστη, όσο και από τις φιλελεύθερες ιδέες περί της ατομικής ελευθερίας. Ο ευρωπαϊκός διαφωτισμός αποτέλεσε την κολυμπόθρα του Σιλωάμ – ιδιαίτερα μετά την επικράτηση των οστών στην γαλλική επανάσταση του 1789 – όπου όλες οι βαρβαρότητες των ευρωπαίων ξεπλένονταν στο όνομα της ατομικής ελευθερίας και της αυτοδιάθεσης του ατόμου. Αντιφατικές ιδέες αν κρίνουμε από τις πολιτικές που εφαρμόζονταν στους πληθυσμούς των Άλλων. Ο φιλελεύθερισμός, ανάμεσα στα άλλα, δίδασκε την απεριόριστη ελευθερία του ατόμου να πλουτίσει, πως οι φτωχοί φταίνε που είναι φτωχοί εξαιτίας της οκνηρίας και της αμορφωσίας τους, οι ιθαγενείς και οι μαύροι σκλάβοι δεν είναι ανθρώπινα όντα, αλλά υπάνθρωποι που χρειάζονται εκπολιτισμό ώστε να υιοθετήσουν τις αξίες της ατομικής ιδιοκτησίας, της εργασίας, της εγχρήματης οικονομίας, της χριστιανικής ηθικής... Στις μέρες μας σερβίρεται ξαναζεσταμένος ως η μοναδική επιπλογή της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης και ανάπτυξης, με όλες τις φρικαλαιότητες που τον συνοδεύουν.

Στο φετινό ημερολόγιο του ΣΒΕΟΔ επιχειρείται μια συνοπτική αναφορά σε μια σειρά ανταρσιών, εξεγέρσεων, αντιστάσεων όλων των υποκειμένων που συγκροτούσαν το προλεταριάτο της εποχής της πρωταρχικής συσσώρευσης. Ο πλούτος τους είναι αδύνατο να χωρέσει σε μία σελίδα ημερολογίου. Επιχειρούμε να αναδείξουμε την ιστορική συνέχεια των ογώνων, να εξηγήσουμε την ανάπτυξη του λεγόμενου δυτικού κόσμου εις βάρος του υπόλοιπου, να φωτίσουμε στιγμές της αντίστασης των από τα κάτω, να δώσουμε ένανση για περαιτέρω ανάγνωση αυτής της ιστορικής περιόδου που διαμόρφωσε τον κόσμο όπως τον γνωρίζουμε σήμερα. Σκεφτόμαστε παγκόσμια και δρούμε τοπικά για να αντιμετωπίσουμε την καπιταλιστική θηριωδία.

Καλή ανάγνωση

1378 Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΩΝ ΤΣΙΟΜΠΙΝΩΝ

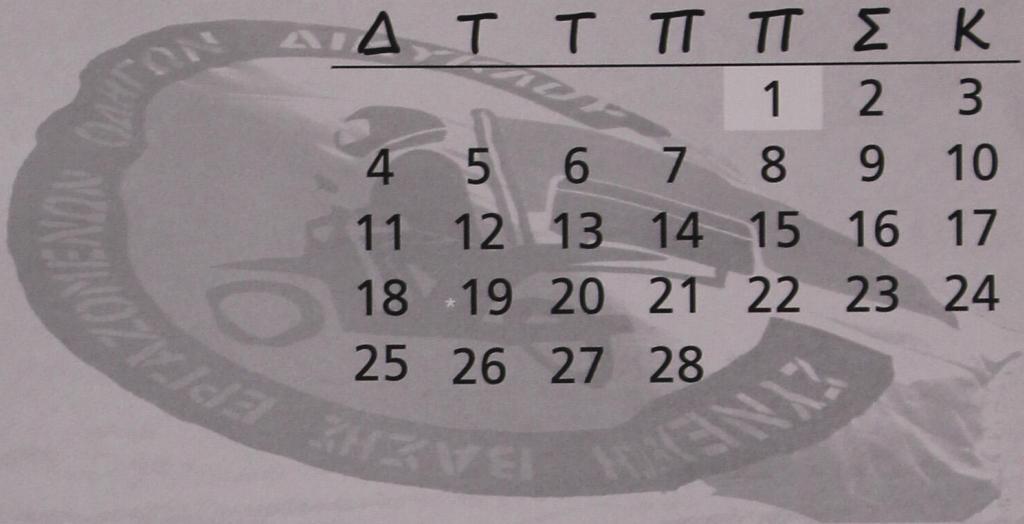
ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΟΥ
GIUSEPPE LORENZO
ΠΟΥ ΑΠΕΙΚΟΝΙΖΕΙ ΤΗΝ
ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΩΝ CIOMPI.
ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ ΠΡΙΝ
ΤΟ 1884, ΧΩΡΙΣ ΝΑ
ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΗ Η ΑΚΡΙΒΗΣ
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ.

Ον 14ο αιώνα η Φλωρεντία ήταν μια πολι-κράτος και είχε ένα κοινοτικό καθεστώς διακυβέρνησης με κυριαρχή την παρουσία των συντεχνιών, επαγγελματικών οργανώσεων δηλαδή, που εκπροσωπούσαν σημαντικούς κλαδούς της οικονομίας. Οι απλοί έργατες, που το μόνο που κατείχαν ήταν η έργατικη τους δύναμη, δεν επιτρέποταν να ιδρύσουν δίκη τους συντεχνία. Το 1343 έγινε το πρώτο ίσως έργατικο συλλαλητήριο της ιστορίας: οι ξαντες της Φλωρεντίας απαιτήσαν την καταργήση των φορών και ζήτησαν το «θάνατο των καλοθερμέμενων αστών», εννοώντας τους εμπόρους και τους τραπεζίτες. Το 1345 ιδρυεται και ένας προδρόμος των έργατικων συνδικάτων, επισής από έναν ξανθή, τον Τσούτο Μπραντινί: επροκειτο για μια οργάνωση ξαντών και βαφεών. Ο ιδρυτής της ομοσύνης ξενελιθοφθή και εκτελεσθήκε, κατι που προκαλεσε την αυθορμητή απεργία των ξαντών.

Το καλοκαρι του 1378 γίνεται η σημαντικότερη εξεγέρση μισθωτών έργατων γνωστή ως η «εξεγέρση των ciompi». Οι εσωτερικές εριδες για την εξουσία μεταξύ διαφορών πολιτικών φραξεων (φιλομοναρχικοι Ghibellini εναντιον φιλοπαπικων Guelfi) είχαν σαν αποτελεσμα ν θεσπαισι πολεμο της Φλωρεντίας εναντιον του Παπα, επιδεινωνοντας ακομα περισσοτερο τις συνθήκες ζωής των φτωχων έργατων έργογρας (ciompi ήταν οι τεχνίτες που λαναρίζαν το μαλλι). Οι τελευταιοι αν και αποτελουσαν το μεγαλυτερο μερος του πληθυσμο της πολης δεν εκπροσωπούνταν στην κυβερνηση. Οι Τσιομπι απαιτουσαν αλλαγες στη φορολογια και την ιδρυση μιας νεας συντεχνιας

«των έργατων», της οποιας τα μελη θα ειχαν το δικαιομα να κατεχουν αξιωματα και να συμμετεχουν στη διακυβερνηση της Πολης. Σε συννεφονη με τους έργατες ήρθαν και αρκετα μελη των καθεστών συντεχνιων της Πολης, εμποροι και βιοτεχνες, που ζητουσαν και αυτοι περισσοτερες πολιτικε ελευθεριεσ. Κατα τη διαρκεια της εξεγερσης πολλα σπιτια ανωτερων αξιωματοχων κακκαν απο τους εξεγερμενους, ενω ο αστυνομικος διευθυνης της πολης κρεμασθηκε, διαμελισθηκε και κοπηκε σε μικρα κομματια. Οι εξεγερμενοι κατορθωσαν να συγκροτησουν δικη τους κυβερνηση και να οργανωσουν σε δικη τους συντεχνia. Σε σημαντικη μορφη της εξεγερσης αναδειχθηκε ο Michelle di Landi, ηνας έργατης έργογρας ο οποιος εκλεχθηκε επικεφαλης της νεας κυβερνησης που συγκροτησαν οι έργατες και αρχικα προσπαθησε να εφαρμοσει τα αιτηματα τους. Συντομα ομως ήρθε σε συγκρουη με τους πρωην συντροφους, εξαιτιας του αυταρχικο τροπου διακυβερνησης του. Το νεο καθεστως ομως δεν καταφερε να μακρονεμευσεi. Το γεγονος οτι τα έργαστηρια παρεμειναν στα χερια των αστων, υπονομευσε την εξεγερση, δεδομενο οτι οι ιδιοκτητες τους τα εκλεισαν, με αποτελεσμα να παρατηρηθει σοβαρη ελλειψη αγαθων στην πολη. Επισης οι πολιτικες πρωτοβουλιες των μισθωτων ξαντων τρομαξαν τους μικροδιοκτητες βιοτεχνες και εμπορους, που αποχωρησαν απο αυτη την ατυπη «συμμαχia» με το προλεταριατο των Σεπτεμβρη της ιδιας χρονιας. Αυτο εδοσε την ευκαιρια στις δυναμεις των αστων να επιτεθουν και να διαλυσουν τη συντεχνia των έργατων. Το νεο καθεστως, ύπο τον Σιλβεστρο των Μεδικων, εδωσε περισσοτερες εδρες στα διοικητικα σωματα της πολης στις καθεστωτες συντεχνies προκειμενou να αποτρεψεi μια νεα συμμαχia με τους έργατες. Η οριστικη παλινορθωση έγινε τεσσερα χρονια αργοτερα, με την επιστροφη των φιλοπαπικων guelfi στην εξουσia.

1381 ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΑΓΓΛΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΗΓΕΤΗ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ Wat Tyler

ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ (Peasants' Revolt), ισχίνησε στις 29 Μαΐου του 1381 από αγροτες της επαρχίας Μπαρντστειπλ στο Εσσεξ. Ήταν η πρώτη μεγάλη λαϊκή εξεγέρση στην Αγγλία, με κύριο αιτίο την καταργήση ενός τρίτου σε σειρά κεφαλικού φορού σε διάστημα πεντε ετών, για να χρηματοδοθεί ο πολεμος εναντία στη Γαλλία. Στις αγροτικές περιοχές του Kent, με επικεφαλής τον Wat Tyler, οι αγροτες λεηλατούσαν τα αρχοντικά των μισητών γαιοκτήμονων, εκαιγάντις περγαμήνες με τα αρχεια ιδιοκτησιών και απελευθερώναν κρατούμενους από τις φυλακές. Στις 13 Ιουνίου μπήκαν στο Λονδίνο και αφού κατεσφάζαν μερικούς φλαμανδούς εμπόρους, κατεστρέψαν το ανάκτορο του δούκα του Λανκάστερ, και θειού του βασιλιά, του λαομισητού Τζον Ντέ Γκον. Άνοιξαν την φυλάκι Fleet, κατεστρέψαν όλη την περιοχή των Ιπποτών του Αγίου Ιωάννη (θησαυροφύλακας του Ταγμάτος Hales), καταδιώξαν τους δικηγορούς και τους επαγγελματίες επιορκούς που ετρέχαν να φύγουν από τον Ναό και εκάψαν όλα τα νομικά εγγραφά και τα νομικά βιβλια που μπορεσαν να βρούν φωναζόντας: "Κατώ τα κιταπια των γραφειοκρατών".

Ο βασιλιας ο Ρίχαρδος ο Β' συμφωνήσε να ακούσει τις απαιτήσεις τους, την επομένη μέρα. Εκει ο Γουατ Τάιλερ απαιτήσε την καταργήση της δουλοπαροικίας και όλες τις φεούδαρχικές οφειλές, γενική αμνηστία, την καταργήση των μονοπωλιών και ένα τεταρτο ενοικιο ανα στρέμμα για όλους τους ελευθερους ενοικιαστές. Ο βασιλιας συμφωνήσε σε όλα αυτα και μοιράσε δεκαδες περγαμήνες με αυτη την συμφωνια. Την ίδια ημέρα, οι επαναστατες του Kent, επωφελουμενοι της απουσιας του βασιλια απο το Λονδινο, κατελαβαν τον Πύργο του Λονδινου και αποκεφαλισαν τον Λορδο Καρκελαριο (Υπουργο Δικαιοσυνης), αρχιεπισκοπο του Καντερμπορι και τον Θησαυροφύλακα (Υπουργο Οικονομικων), τους οποιους θεωρησαν υπευθυνους για την επιβολη της εκτακτης φορολογιας. Την επομενη, ο Ρίχαρδος συναντηθηκε εκ νεου με τους επαναστατες, αλλα ο εξαγριωμενος δημαρχος του Λονδινου Γουιλιαμ Γουολγορθ σκοτωσε τον ηγετη της εξεγερσης Wat Tyler, παιρνοντας εκδικηση για τον αποκεφαλισμο των δυο υπουργων. Ο βασιλιας επεισε τους εξεγερμενους, οτι θα προχωρησει σε μεταρρυθμισεις και τους ζητησε να διαλυθουν. Αυτοι υπακουσαν, εχοντας χασει και τον ηγετη τους. Όμως στη νοτιοανατολικη Αγγλια η εξεγερση συνεχιστηκε. Τελικα, το διημέρο 25 και 26 Ιουνι του 1381 ο αρχιεπισκοπος του Νοργουιτες νικησε τον αρχηγο των αγροτων Τζον Λιτστερ στη Μαχη του Νορθ Γουολσαμ και κατεστειλε οριστικα την εξεγερση.

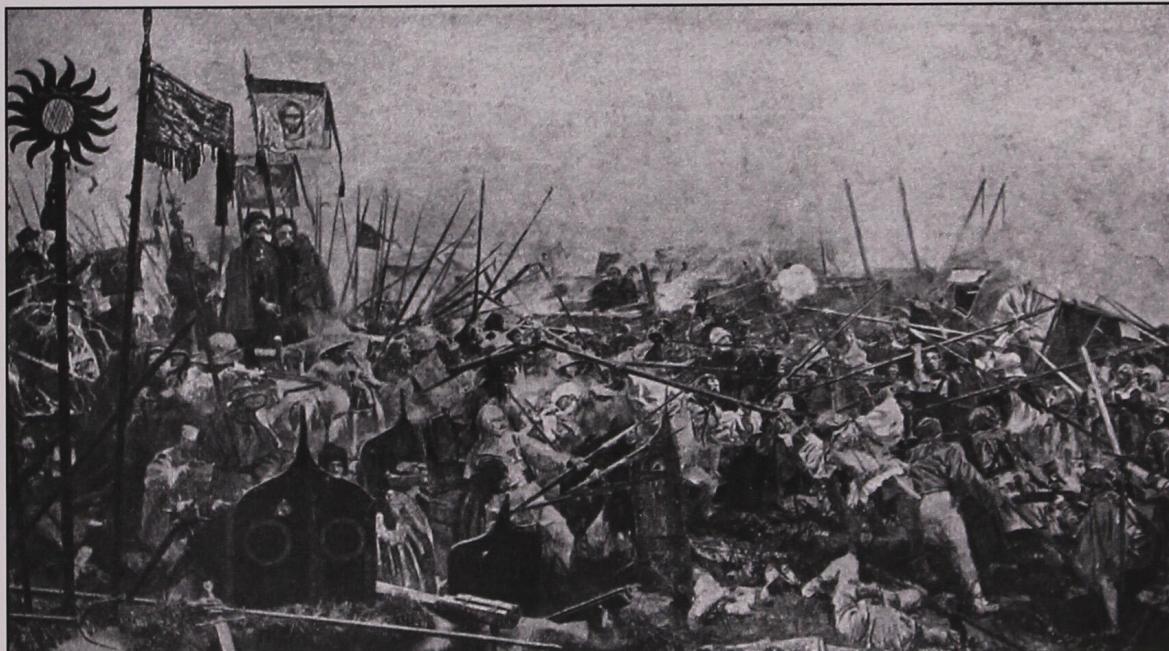

ΑΡΓΙΕΣ

- ☺ **ΔΕΥΤΕΡΑ 11**
- ☺ **ΔΕΥΤΕΡΑ 25**

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

15^{ος} ΑΙΩΝΑΣ ΘΑΒΩΡΙΤΕΣ

Μια σκηνή αρι την
μάχη του λιπά. Ο
πίνακας σχεδιαστήκε
το 1898 στα πλαίσια
διεθνής εκδόσεης
αρχιτεκτονικής -
μηχανικής στη βορεία
πράτα

Τις αρχές του 15 αιώνα, το πρώτο κίνημα της μεταρρύθμισης λαμβάνει χώρα στην Ευρώπη. Σε μια εποχή που η χριστιανική εκκλησία είχε ύπο την ιδιοκτησία της το ένα τρίτο της γης στη Δυτική Ευρώπη και ο Πάπας κατείχε την αδιαμφισβήτητη εξουσία, στην περιοχή της Βοημίας ένα αντι-καθολικό κίνημα ξεσπά εχόντας ως σημείο αναφοράς τον Γιάν Χούς, καθηγητή του πανεπιστημίου της Πραγας.

Ο Χούς επηρεασμένος από τις ιδέες του αγγλού μεταρρυθμιστή Τζον Ουικλίφ, αμφισβήτησε την ιεραρχία της εκκλησίας και την ολοκληρωτική εξουσία του Πάπα, ενώ επισής σταθήκε με σφοδρότητα απενanti στο εμποριο συγχωροχαρτίων σαν πηγή οικονομικής ενίσχυσης της εκκλησίας. Τελικώς, τον Ιούλιο του 1415 καταδικαζεται σε θανάτο και παραδίδεται στην πύρα.

Η περίοδος που ακολούθει την δολοφονία του Χούς, φέρνει μεγάλες αναταράχες στη Βοημία αναμέσα στο κράτος, την εκκλησία και το Χούσιτικο κίνημα. Η εκκλησιαστική περιοδισία σε πολλές περιοχές απαλλοτριώνεται, ενώ πολλά μοναστήρια και εκκλησίες καταργούνται. Αναμέσα στο κίνημα των Χούσιτων, η ριζοσπαστικότερη ταύχη του είχε συγκεντρωθεί σε μια πόλη κοντά στην Πραγα, στο ύψωμα του Θαβωρ, από πηρε και την ονομασία της.

Οι βασικές αρχές των Θαβωρίτων χαρακτηρίζονται από την εναντίωση τους στην εκκλησία, οπου κηρύγτην τη διαφθορά της και προετρεπαν στην απαλλοτριώση της περιουσιας της προς οφέλος των φτωχών. Ήταν εναντία στην επιστήμη, τη μονογαμία και το γάμο. Κομμογνωτικές πρακτικές αναπτύχθηκαν στις κοινωνίες τους, οπου τα γυναικεία αγάθα αποθήκευονταν σε κοινό τόπο, εχόντας ετσι οργανώθει σε ένα κολλεκτιβιστικό μοντέλο γύρω από την κατανάλωση και οχι την παραγωγή. Χαρακτηριστικό είναι το εξης αποσπάσμα του προγράμματος τους : «Στην πόλη του Θαβωρ, δεν υπάρχει τίποτα που να είναι δικό μου ή δικό σου, αλλα ολοι κατέχουν τα πάντα από κοινού και κανένας δεν έχει κατι ζεχωρίστα κι οποιος το κανεί είναι αμαρτωλος».

Σε όλη τη διάρκεια της δεκαετίας του 1420 οι Θαβωρίτες θα πετυχούν σπουδαίες στρατιωτικές νίκες ξεπερνώντας τα ορια της Βοημίας, φτανοντας μεχρι τη Βαλτική θαλασσα, τη Βιέννη και το Βερολίνο, με συνέπεια οι ιδέες τους να διαδοθούν εύρεως στην Ευρώπη. Αρχη του τελούς για το κίνημα των Θαβωρίτων υπήρξε η συντριπτική τους ήττα το 1434 στο Lipan από την μετριόπαθη πτερύγα των Χούσιτων, τους Ουτρακιστές οι οποίοι είχαν πλέον υποχωρήσει και επιστρέψει στην καθολική εκκλησία.

Η επιρροή βεβαία των Θαβωρίτων δεν τελειώσει εκεί και συνέχεια των ιδεών τους μπορει να αναζητηθει στα γενερά κινηματα των Βοημων Αδερφων.

ΑΡΓΙΣ
 ☺ **ΚΥΡΑΙΚΗ 28**
 ☺ **ΔΕΥΤΕΡΑ 29**

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

16ος ΑΙΩΝΑΣ ΑΝΑΒΑΠΤΙΣΤΕΣ

Ημοσια μαζικη εκτελεση αναβαπτιστων
επειτα απο την πτωση του μυνστερ

Ο κίνημα των Αναβαπτιστών ανθίσε στην κεντρική Ευρώπη τον 16ο αιώνα. Πήραν το όνομα τους από την πράκτικη της βαπτίσης ενιλικών, σε αντιπαραθέση με τη βαπτίση ιηπίων που ακολούθουσε η Καθολική Εκκλησία. Η βασική θεση σχεδον του συνολου των Αναβαπτιστών ήταν ότι η μονη εξουσια που υπάρχει ειναι αυτη του Χριστου και πως κανενας άλλος δεν έχει δικαιωμα να ασκει εξουσια. Ετσι, δεν αναγνωριζαν τον Παπα, τους επισκοπους, τους μοναχους αλλ και οποιον άλλο χριστιανικο θέσμο αναφεροταν σε οποιαδηποτε εξουσια πλην του Χριστου. Το ίδιο πιστευαν και για τις "κοσμικες" δομες εξουσιας, δηλαδη τα κρατη, τους πριγκηπες, τα δικαστηρια, τα δημοτικα συμβολια, τους ιδιους τους αυτοκρατορες. Αρνονταν να πληρωνον φορους, δεν πηγαιναν στον πολεμο, δεν εμφανιζονταν στα δικαστηρια και γενικα δεν υπακουαν στις εντολες των θρησκευτικων και κρατικων αρχων.

Ζουσαν συλλογικα σε κοινοτητες οπου καταργουσαν την ατομικη ιδιοκτησια και ο καθενας εργαζοταν για το συνολο απολαμβανοντας τα αγαθα analoga με τις αναγκες του. Απο την εργασια ως την παιδεια κι απο την σιτηση μεχρι την ερωτικη ζωη αποφασιζαν συλλογικα για τους κοινους κανονες της ζωης τους. Αν και ειχαν σημαντικες διαφορες μεταξι τους, σε περιοχες που υπηρχαν ευνοικες συνοικες, οι πρωιμες αυτες κομμονιστικες κοινωνιες κατορθωσαν να ευημερευσουν για πανω απο

ενα αιωνα. Γενικα οι Αναβαπτιστες ήταν αντιθετοι στο φονο και την ασκηση βιας και υποτασσονταν χωρις αντισταση. Αυτο τους αφησε εκθετους απενanti στις αρχες και τους οδηγησε σε αγριες διωσεις, απαγορευη των κηρυγματων τους, εξοριες, φρικτα βασανιστηρια μεχρι και μαζικη εξοντωση.

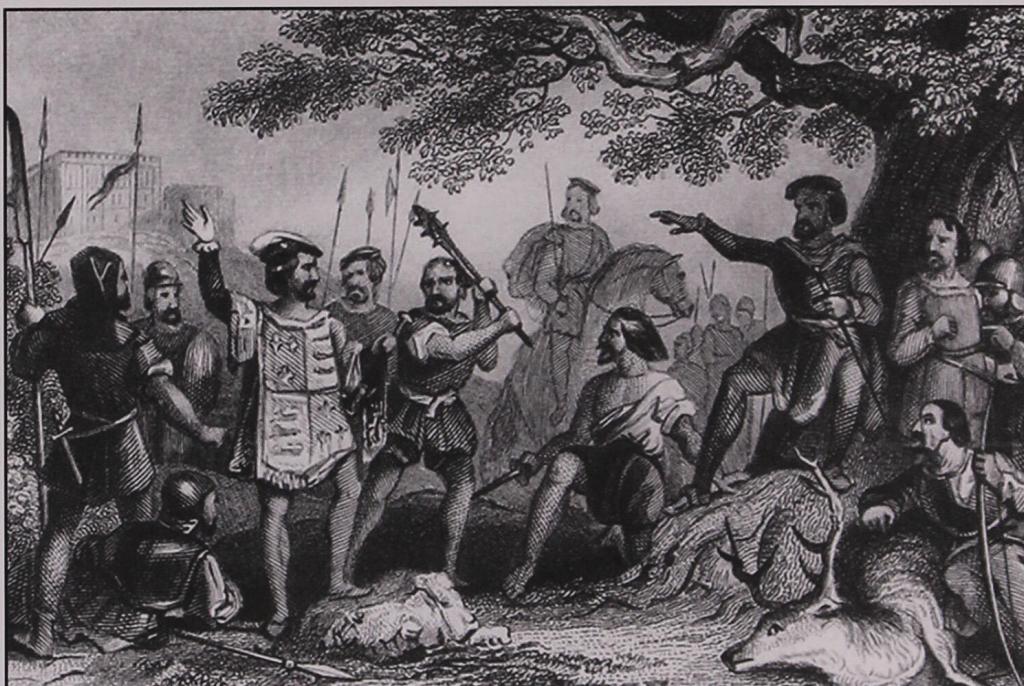
Ενα απο τους σημαντικοτερους σταθμους στην ιστορια των Αναβαπτιστων υπηρει το Μυνστερ, μια μεγαλη, πλουσια και καλα οχυρωμενη πολη στη βορειοδυτικη Γερμανια. Οι φτωχοι κατοικοι της ασπαζονταν τις νεες ιδεες σε μεγαλο βαθμο και το νεο κεντρο του κινηματο προσελκυσε πολλους Αναβαπτιστες που ειτε εβρισκαν καταφυγιο απο τους διωγμους, ειτε μεταναστευαν οικειοθελως. Το Φλεβαρη του 1534 στην πολη εισεβαλε στρατος με σκopo να παταξει τους αιρετικους και να υπερασπιστει την ταξι και την ιδιοκτησια. Ομως η εισβολη απετυχε και επικρατησαν οι Αναβαπτιστες, οι οποιοι πήραν τον ελεγχο της πολης. Ολες οι ιδιοκτησιες δημευτηκαν και οσοι διαφωνουσαν αφεθηκαν να φυγουν απ την πολη. Ορισηκαν καινουριες διαδικασιες διακυβερνησης κι ενας κομμονιστικος τροπος ζωης ξεκινησε να εφαρμοζεται, παντα ομως υπο ασφυκτικη πολιορκια και συνεχεις επιθεσεις απο το καθεστως. Η ανακαταληψη του Μυνστερ εγινε "Αυτοκρατορικη υποθεση" ολης της Γερμανιας και θεσπισηκε ακομα και ειδικος φορος γι αυτη. Το εξεγερμενο Μυνστερ αντειε εναμιση χρονο σε συνθηκες πεινασ και πολεμου και επεσε τον Ιουνη του 1535 μονο γιατρα απο προδοσια. Οι εξεγερμενοι παραδοθηκαν με εγγυηση την ελευθερια τους και τη ζωη τους, αλλα παρολα αυτα σφαγιαστηκαν μεχρι ενος και οι ιητες τους βασανιστηκαν παραδειγματικα πριν θανατωθουν σε δημοσια θεα.

Απεργία
1^η Μάν

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

1549 Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΚΕΤ

Μια απεικόνιση του εικονογράφου και ζωγράφου SAMUEL WALE (1721–1786) που παρουσιάζει τον Ρομπέρτ Κετ και εξεγέρμενούς κατό από την Δρυς της «Μεταμορφώσης» στο Heath Household.

ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΚΕΤ ΣΥΝΕΒΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ NORFOLK ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ 8 ΙΟΥΛΙΟΥ ΕΩΣ ΤΙΣ 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟΥ 1549. ΉΤΑΝ ΜΙΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΔΗΜΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΡΑΞΗ ΓΗΣ ΜΙΚΡΑΓΡΩΤΩΝ ΑΠΟ ΓΑΙΟΚΤΗΜΟΝΕΣ. ΟΙ ΔΗΜΕΥΣΕΙΣ ΕΙΧΑΝ ΉΔΗ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ ΑΠΟ ΤΟ 1470. ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΤΑ ΧΩΡΑΦΙΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΝ ΩΣ ΒΟΣΚΟΤΟΠΙΑ ΓΙΑ ΠΡΟΒΑΤΑ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΜΑΛΛΙΟΥ. ΠΗΡΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΚΤΗΜΑΤΙΑ ΤΟΝ ΡΟΜΠΕΡΤ ΚΕΤ ΣΤΟΝ οποίο ΑΡΧΙΚΑ ΑΝΤΙΤΑΧΘΗΚΑΝ ΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ, ΆΛΛΑ ΑΥΤΟΣ ΣΥΜΦΩΝΗΣΕ ΜΕ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑ ΗΓΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥΣ.

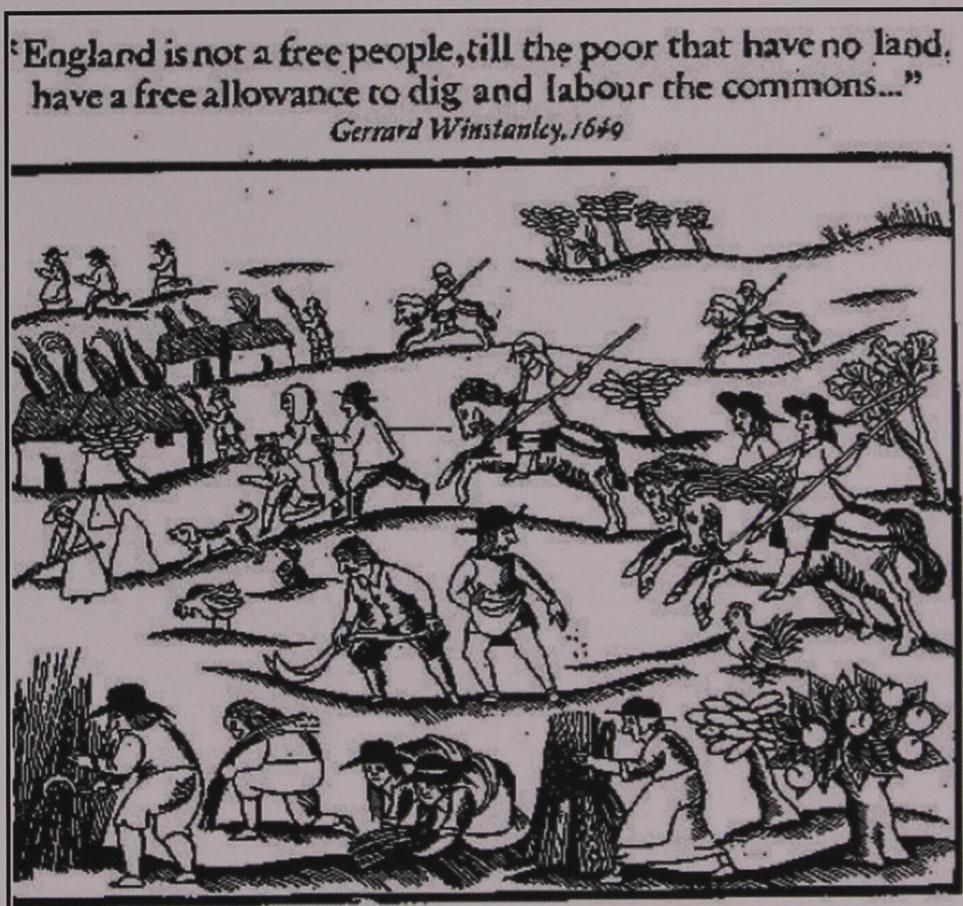
Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΣΤΙΣ 8 ΙΟΥΛΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ WYMONDHAM ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΕΡΙΦΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΓΑΙΟΚΤΗΜΟΝΩΝ. ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ ΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ ΚΙΝΗΘΗΚΑΝ ΠΡΟΣ ΤΟ NORWICH (ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ) ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΕΥΣΑΝ ΛΙΓΟ ΕΞΩ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ MOUSHOLD HEATH ΣΤΙΣ 12 ΙΟΥΛΙΟΥ. ΕΚΕΙ ΣΥΝΕΤΑΞΑΝ ΜΙΑ ΛΙΣΤΑ 29 ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ-ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΤΗΝ οποία ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΣΤΙΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ. ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΑΥΤΑ ΕΙΧΑΝ ΣΑΝ ΑΙΧΜΗ ΤΗΝ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΥΓΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ.

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ NORWICH ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΣΤΙΣ 21 ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ Η ΠΟΛΗ ΚΑΤΑΛΗΦΘΗΚΕ ΣΤΙΣ 29. Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΚΑΤΑΠΝΙΧΘΗΚΕ ΣΤΙΣ 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΟΤΑΝ ΤΟ NORWICH ΚΑΤΑΛΗΦΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟ ΣΤΡΑΤΟ. ΠΟΛΛΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ ΚΡΕΜΑΣΤΗΚΑΝ ΚΑΙ Ο ΚΕΤ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΣΤΗΚΕ. ΤΕΛΙΚΑ ΚΡΕΜΑΣΤΗΚΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΣΤΙΣ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟΥ 1549.

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

1626-1632 ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΣΤΗ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΗ ΑΓΓΛΙΑ.

ΕΤΑΙΡ 1626-1632 ξΕΣΠΑΣΕ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΣΕ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΗΣ Αγγλίας. ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΥΡΙΟΤΕΡΕΣ ΑΙΤΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΉΤΑΝ Η ΠΩΛΗΣΗ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Η ΑΠΟΨΙΛΩΣΗ ΔΑΣΩΝ ΠΟΥ ΑΝΗΚΑΝ ΣΤΟ ΣΤΕΜΜΑ. Ο ΤΡΟΠΟΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΑΠΑΙΤΟΥΣΕ ΥΨΗΛΗ ΚΑΙ ΑΜΕΣΗ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΠΩΛΗΣΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΓΑΙΩΝ ΣΕ ΙΔΙΩΤΕΣ, ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ Η ΙΔΑΝΙΚΗ ΠΡΟΣΟΔΟΣ.

ΠΑΡΟΤΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΑΠΑΙΤΟΥΣΕ ΤΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣ ΟΣΩΝ ΖΟΥΣΑΝ ΣΤΑ ΔΑΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΝΗΚΑΝ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΙΑ, Η ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΟΥ

ΝΟΜΟΥ ΕΙΧΕ ΑΤΟΝΗΣΕΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΙΧΑΝ ΒΑΘΜΙΔΑ ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΕΙ ΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΚΑΘΩΣ ΒΑΣΙΖΟΝΤΑΝ ΣΕ ΑΥΤΗΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΟΥΣ. Η ΥΛΟΤΟΜΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΒΟΣΚΟΤΟΠΙΑ ΠΟΥ ΤΡΕΦΟΝΤΑΝ ΤΑ ΖΩΑ ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΑΝ ΤΗ ΒΑΣΙΚΗ ΠΗΓΗ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ ΠΟΥ ΜΕ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΙΧΑΝ ΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙ ΤΗΝ ΔΡΑΚΟΝΤΕΙΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΒΑΣΙΛΙΚΕΣ ΓΑΙΕΣ ΑΝΕΝΕΡΓΗ.

ΣΤΙΣ ΤΑΡΑХΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΦΡΑΞΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΩΛΗΣΗ ΤΗΣ ΓΗΣ ΔΕΝ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΜΟΝΟ ΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ ΠΟΥ ΒΑΣΙΖΟΝΤΑΝ ΣΤΗΝ ΞΥΛΕΙΑ, ΣΤΙΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΟΥΣ ΆΛΛΑ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΟΙ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΙ ΤΕΧΝΙΤΕΣ, ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟΙ ΠΟΥ ΟΛΟ ΤΟΥΣ ΤΟ ΒΙΟΣ ΒΡΙΣΚΟΤΑΝ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΦΡΑΖΑΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ.

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

1629 Maldongrain Riot (ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΣΙΤΗΡΑ)

ΟΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟ ΤΟΥ 1629, ΚΑΤΑΜΕΣΗΣ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΥΦΕΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΣΟΔΕΙΕΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΦΤΩΧΕΣ, ΞΕΣΠΑ ΣΤΟ Maldon της Αγγλίας η εξεγέρση που θα μείνει γνωστή στην ιστορία ως Maldongrain Riot (εξεγέρση των σιτηρών του Maldon). Με το εμπόριο ενδυμάτων να αντιμετωπίζει σοβαρή κρίση, η πιεσή μεταφέρεται στην Γεωργία για να καλύψει τις απωλεις των εξαγωγών της χώρας. Αυτό εχει ως αποτέλεσμα την αυξήση των τιμών στα τροφίμα και την μεγάλη ελλειψή τροφής. Οι πεινασμένοι κατοίκοι της κομητείας του Essex παρακολούθουν φορτία σιτηρών να εισαγονται στην Ευρώπη την ωρα που οι ίδιοι αδύνατουν να καλύψουν βασικές βιοποριστικές και διατροφικές τους ανάγκες.

ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΧΡΟΝΙΑΣ, ΜΕ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΝΟΣ ΧΑΣΑΠΗ, ΤΗΝ "Captain" Ann Carter μια ομάδα 100-140 εξεγερμένων επιβιβαζεται σε ένα φλαμανδικό πλοιο οπου γυναικες και παιδια απαλλοτριώνουν οσα σιτηρα μπορουν γεμιζοντας τα ρουχα και τα καπέλα τους. Πολλοι απο αυτους προσαγονται απο

τις τοπικες δικαστικες αρχες την επομενη, αλλα η κινηση τους πετυχαινει μια πρωτη μικρη μειωση στην τιμη του καλαμποκιου. Οι εξεγερσεις με αφορμη την τιμη βασικων διατροφικων αναγκων ειναι κατι συνηθες για την Αγγλικη κοινωνια της εποχης. Οι εξεγερμενoi απαιτουν περαιτερω μειωση της τιμης του καλαμποκιου, ζητουν δικαιεις προκαθορισμενες τιμες μιας "θοικης οικονομιας" που να μην επηρεαζεται απο τις πιεσεις της ελευθερης αγορας της εποχης.

ΔΥΝΑΜΩΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ, Η "Captain" Ann περιοδευει στην τοπικη κοινωνια οργανωντας την υποστηριxiη μεταξι των εργατων της κλωστοϋφαντουργιας και στις 22 Μαιου μια νεα μεγαλυτερη εξεγερη λαμβανει χωρα. Η εξεγερη αυτη τη φορα θα τραβηξει περισσοτερη προσοχη των αρχων και της κυβερνησης που θα συστησει μια ειδικη επιτροπη και θα οδηγησει στην κρεμαλα την "Captain" Ann, καθως το παραδειγμα της απειλουσε ανοιχτα πια τη καθεστηκυια ταιη.

Ο τροπος δρασης της γιοθετηθηκε απο αρκετες ακτιβιστριες κατα τη διαρκεια του 17ου αιωνα. Η "Captain" Dorothy Dawson και η "Captain" Kate εινai δυο επιφανη γυναικεια παραδειγματα.

ΑΡΓΙΕΣ

☺ Πεμπτη 15

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

1628-1631 Η λαϊκή εξεγέρση των ποπολαρών

ΛΑΪΚΗ ΑΥΤΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΧΩΡΑ ΣΤΗ ΖΑΚΥΝΘΟ, ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΕΝΕΤΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΤΩΝ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ (1484-1797). ΕΚ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ RIBELLIONE = ΕΞΕΓΕΡΣΗ και PODOLO = ΛΑΟΣ, ΤΟ ΡΕΜΠΕΛΙΟ ΤΩΝ ΠΟΠΟΛΑΡΩΝ ΔΙΑΡΚΕΙ 4 ΧΡΟΝΙΑ (1628-1631) ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ ΑΙΜΑΤΗΡΕΣ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑΞΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΟΥ ΣΗΜΑДЕΨΑΝ ΤΗΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ. ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΕΚΕΙΝΗ Η ΖΑΚΥΝΘΟΣ ΒΡΙΣΚΟΤΑΝ ΥΠΟ ΤΗ ΚΑΤΟΧΗ ΤΗΣ «ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ», Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΉΤΑΝ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΤΟΣΟ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΔΥΣΒΑΣΤΑΚΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΟΣΟ ΚΑΙ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ. ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΝ ΣΕ ΤΡΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΤΑΞΕΙΣ:

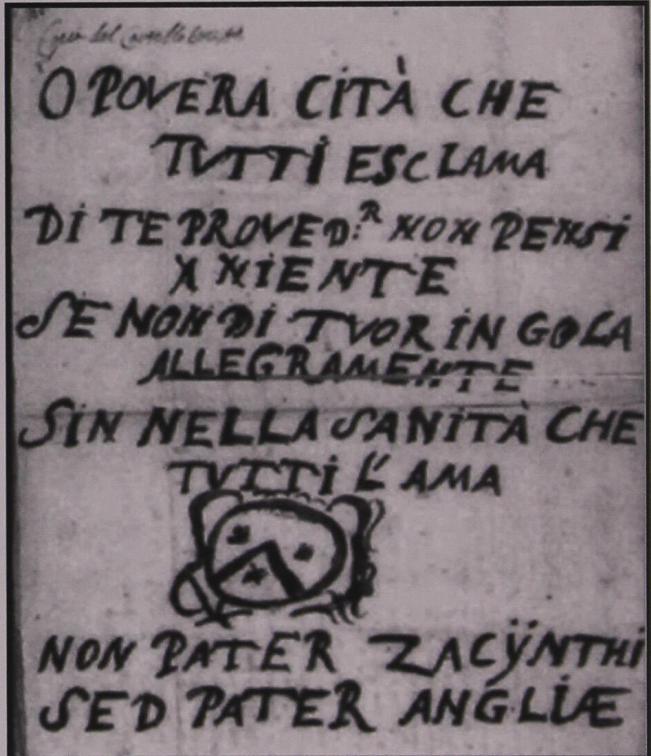
Α) ΤΟΥΣ ΕΥΓΕΝΕΙΣ (Nobili) ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΕΣ ΚΥΡΙΩΣ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΉΤΑΝ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΟΥ ΕΝΕΤΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΤΗ. ΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΧΥΡΩΝΟΝΤΑΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΧΡΥΣΗ ΒΙΒΛΟ ΚΑΙ ΉΤΑΝ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ.

Β) ΤΟΥΣ ΑΣΤΟΥΣ (Civili) ΤΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΗ ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝΤΑΝ ΑΠΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΥΣ, ΧΡΥΣΟΧΟΟΥΣ ΜΕΓΑΛΕΜΠΟΡΟΥΣ ΚΛΠ. ΕΚΑΝΑΝ ΠΛΟΥΣΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΣ ΤΟΥΣ ΠΟΘΟΣ ΉΤΑΝ Η ΕΓΓΡΑΦΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΧΡΥΣΗ ΒΙΒΛΟ, ΤΟ ΛΕΓΟΜΕΝΟ LIBRO D' ORO.

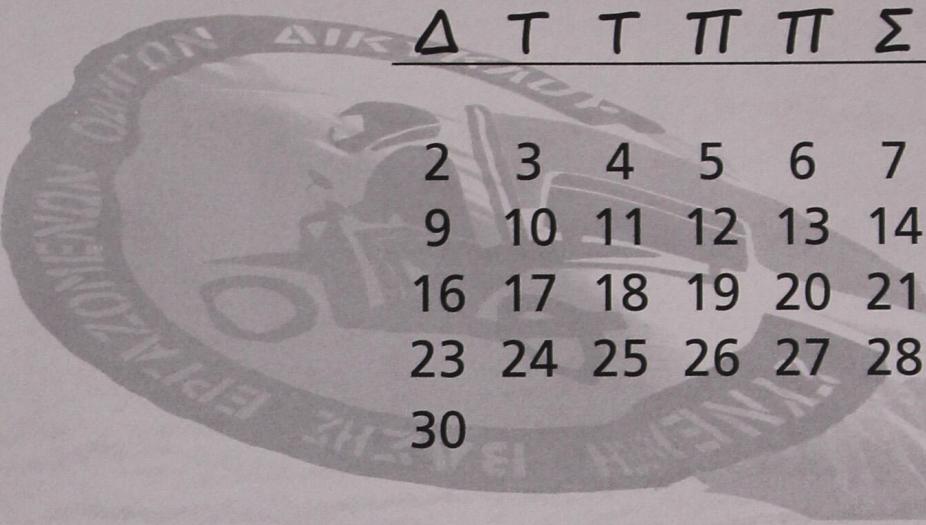
Γ) ΤΟΥΣ ΛΑΙΚΟΥΣ (Poporali) ΟΙ ΛΕΓΟΜΕΝΟΙ ΠΟΠΟΛΑΡΟΙ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΉΤΑΝ ΓΕΩΡΓΟΙ, ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ, ΨΑΡΑΔΕΣ, ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΕΣ, ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΛΠ. ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΚΑΝΕΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΆΛΛΑ ΒΑΡΥΝΟΝΤΑΝ ΜΕ ΕΝΑ ΣΩΡΟ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ, ΑΠ' ΤΟ ΝΑ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ ΑΠ' ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟ ΠΟΥ ΠΑΡΑΓΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΝ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΟΙ ΔΥΟ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΤΑΞΕΙΣ ΟΣΟ ΚΑΙ ΝΑ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΑΠΟ ΠΕΙΡΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΟΜΕΣ.

ΑΦΟΡΜΗ ΓΙΑ ΤΟ «ΡΕΜΠΕΛΙΟ ΤΩΝ ΠΟΠΟΛΑΡΩΝ» ΣΤΑΘΗΚΕ Η ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΟΤΙ ΣΑΡΑΚΗΝΟΙ ΠΕΙΡΑΤΕΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΝ ΝΑ ΕΠΙΤΕΘΟΥΝ ΣΤΟ ΝΗΣΙ. ΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ ΝΑ ΚΑΤΑΓΡΑΨΟΥΝ ΤΟΝ ΠΛΗΘΥΣΜΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΝ, ΟΠΩΣ ΙΣΧΥΡΙΖΟΝΤΑΙ, ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ. ΟΙ ΠΟΠΟΛΑΡΟΙ ΘΕΩΡΟΥΝ ΟΤΙ Η ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΕΙΝΑΙ ΤΕΧΝΑΣΜΑ ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΕΛΕΓΧΟ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ, ΕΠΙΒΟΛΗ ΝΕΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΗΣΗΣ. ΕΤΣΙ ΞΕΣΠΟΥΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ.

ΤΕΛΙΚΑ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΠΝΙΓΗΚΕ ΣΤΟ ΑΙΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΠΡΟΒΛΕΠΤΗ ΠΟΥ ΕΣΤΕΙΛΕ Η ΒΕΝΕΤΙΑ. ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΚΟΜΑ ΜΕΧΡΙ ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΝΑ ΦΤΑΣΟΥΝ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΚΑΙ ΟΙ ΖΑΚΥΝΘΙΝΟΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΔΕΧΤΟΥΝ ΩΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΕΣ. ΤΟΤΕ ΚΑΙΓΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΠΛΑΤΥΦΟΡΟ ΤΟ LIBRO D' ORO ΚΑΙ ΦΥΤΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΤΙΚΗ ΑΦΙΣΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΤΗ ΜΠΕΜΠΟ, ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΣΤΗΚΕ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΤΟ ΦΕΒΝΟΠΟΡΟ ΤΟΥ 1629. ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΔΕΝ ΚΑΤΟΡΘΩΣΑΝ ΝΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΝΟΧΟΥΣ. ΤΟ ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΤΗ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΝΑ ΟΡΓΙΣΜΕΝΟ ΣΤΙΧΟΥΡΓΗΜΑ: «ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΠΟΛΗ, ΠΟΥ ΟΛΟΙ ΑΝΑΦΟΝΟΥΝ ΟΤΙ Ο ΠΡΟΒΛΕΠΤΗΣ ΚΑΘΟΛΟΥ ΔΕ ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ ΓΙΑ ΣΕΝΑ, ΆΛΛΑ ΑΝΕΜΕΛΑ ΣΕ ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΖΕΙ. ΆΚΟΜΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΥΓΙΕΙΝΗ, ΠΟΥ ΟΛΟΙ ΤΗ ΣΕΒΟΝΤΑΙ, ΑΥΤΟΣ ΔΕΙΧΝΕΤΑΙ ΟΧΙ ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ, ΆΛΛΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ». (Κρατικό Αρχείο Βενετίας)

1642-1651 ΙΣΟΠΕΔΩΤΕΣ

Η εκτελεση του
JOHN LILBURNE
(1614 – 29
AUGUST 1657),
ΓΝΩΣΤΟΣ ΚΑΙ ΩΣ
FREEBORN JOHN,
ΗΓΕΤΙΚΟ ΜΕΛΟΣ ΤΩΝ
LEVELERS

Ι Ισοπεδωτες (Levellers) ειναι το κινημα που εμφανισθηκε στην Αγγλια μετα τα τελη του πρωτου αγγλικου εμφυλιου πολεμο(1642-1646) και η δραση του τοποθετειται κυριως πριν την εναρξη του δευτερου αγγλικου εμφυλιου πολεμο(1648-1649).

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΣΑΝ ΙΣΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΕΙΑ, ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΨΗΦΟΥ, ΛΑΪΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ, ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΙΣΗΣ ΓΙΑ ΧΡЕН.

Οι Ισοπεδωτες δεν ήταν κομμα και παρ' οτι ήταν οργανωμενοι σε ολη την αγγλικη επικρατεια παρουσιαζαν μια σχετικη ανομοιογενεια. Οι συναντησεις τους δεν γινονταν σε καποια γραφεια αλλα σε καπηλεια και ταβερνες. ήταν καινοτομοι στην προπαγανδη των θεσεων τους χρησιμοποιοντας φυλαδια, προκηρυξεις, μα κυριως το επισημο εντυπο τους που ονομαζοταν «Μετριοπαθησ». Το διακριτικο τους ήταν μια πρασινη κορδελα που εφεραν στα ρουχα τους.

Η ονομασια «Ισοπεδωτης» χρησιμοποιηθηκε για πρωτη φορα στον αγγλικο πολεμο της ενδοχωρας υποτιμητικα για να χαρακτηρισει τους εξεγερμενους αγροτες που μην εχοντας αλλα οπλα χρησιμοποιουσαν πεσμενους (ισοπεδωμενους φραχτες) σαν οδοφραγμata enantion του στρατου του στεμματος.

Οι θεσεις τους διατυπωθηκαν στο πολιτικο μανιφεστο που ειδωσαν με τιταο «Η Συμφωνια του Λαου» Συμμετειχαν στον αντιμοναρχικο αγωνα και ειχαν μεγαλη επιρροη και αναγνωριση μετα το τελος του πρωτου αγγλικου εμφυλιου με αποτελεσμα να δημιουργησουν ισχυρα

ερεισματα στις λαϊκες μαζες του λονδινου καθως και στα συνταγματα της Νεας Προτυπης Στρατιας(New Model Army)* που ειχε συγκροτηθει απο τους κοινοβουλευτικους.

Παρ' ολη την επιδραση των «ισοπεδωτων» στην πολιτικη ζωη της Αγγλιας, οι Εγγενεις αρχιζαν να κερδιζον εδαφος σε βαρος ολων των υπολοιπων πολιτικων ομαδων. Μετα την εκκαθαριση του Ανοι Κοινοβουλιου με την αποπομη των Ανεξαρητων και γενικοτερα ολων οσοι ήταν ανεπιθυμητοι στους Εγγενεις, της Γνωστης και ως Εκκαθαρισης του Πραιτ (απο το ονομα του συνταγματαρχη Τομας Πραιτ) και την εκτελεση του βασιλια Καρολου Α', η ειουσια περασ ουσιαστικα στα χερια των Εγγενων που ήλεγχαν την Νεα Προτυπη Στρατια. Το υπολοιπο κοινοβουλιο λιγα πραγματα μπορουσε να κανει μιας και οι Εγγενεις ειχαν σχεδιασει τις προδιαγραφες ετσι ωστε ν' αποδυναμωσουν τους αντιπαλους τους. Γ' αυτο αλλωστε ονομαστηκε και «Κολοβο Κοινοβουλιο» απο τον αγγλικο λαο.

Οι Ισοπεδωτες οπως και οι υπολοιπες αντιπολιτευομενες δυναμεις αρχιζαν να απομονωνονται σιγα-σιγα απο το πολιτικο προσκνιο αφού εκ των πραγματων παραιτηθηκαν απο τις ριζοσπαστικες δημοκρατικες διακηρυξεις που θα μπορουσαν να ξεσκουσον τις μαζες. Αποτελεσμα του ιδεολογικου τους εγκλωβισμου απο τους Εγγενεις ήταν η ολοενα και μικροτερη πολιτικη τους παρεμβαση στα κοινα χανοντας ετσι την κοινωνικη τους βαση. Ετσι απο το 1650 και επειτα η επιρροη τους μειωθηκε αισθητα και επανη παρελαυνησαν κινδυνο για την τοτε ισχυρα ταξι πραγματων.

Οι Ισοπεδωτες μπορει να μην πετυχαν το στοχο τους, ομως η συμβολη τους υπηρξε θεμελιωδης για το ευρωπαικο κινημα του δημοκρατικου ριζοσπαστισμου.

* Νεα Προτυπη Στρατια (New Model Army): Ιδρυθηκε το 1645 απο τους κοινοβουλευτικους κατα τη διαρκεια του αγγλικου εμφυλιου και διαλυθηκε το 1660 μετα την Αποκατασταση της μοναρχιας. Διεφερε απο αλλους στρατους πιατι προσφερε καλυψη σε όλη την επικρατεια της Αγγλιας (Συμπεριλαμβανομενη της Σκωτιας και της Ιρλανδιας).

ΑΡΓΙΣ

☺ ΔΕΥΤΕΡΑ 28

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

17ος ΑΙΩΝΑΣ ΟΙ κοινότητες των δραπετών αφρικανών «MAROON»

ΑΝΤΑΡΤΕΣ MAROONS ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΝ ΕΝΕΔΡΑ, TRELAWNEY, JAMAICA IN 1795

ΙΩΑΓΕΝΕΙΣ ΔΡΑΠΕΤΕΣ.

Για να προστατευτούν από τους δουλοκτήτες, εγκατεστήσαν τις κοινότητες σε περιβαλλοντα με ιδιαίτερα φυσικά έμποδια. Ταύτοχρονα, ανεπτύξαν σύστημα αμύνας οπως φυσικές παρίδες, ψευτικά μονοπατια, μονοπατια κατω απο το νερο κ.α. Η ζουγκλα οι καλλιεργειες και η κτηνοτροφια αποτελεσαν τις πηγες για την διατροφη και οτι αλλο απαραιτητο για την επιβιωση τους. Οι maroon ανεπτυξαν δικη τους γλωσσα, πολιτισμο, κουλτούρα, ιατρικες μεθοδους, θρησκευτικες τελετες κ.α. Απο τον 17ο και κυριως απο τον 18ο και επειτα, οι κοινότητες των maroon αρχισαν να ελαττωνονται. Σημαντικη αιτια για αυτην την εξελιξη αοτελεσε η

καταργηση της δουλειας. παρ' ολα αυτα συνεχισαν να υπαρχουν, ετσι για παραδειγμα στην Κούβα υπήρξαν κοινότητες maroon μεχρι και το 2006.

Οι maroon διεισαγοντας ανταρτοπολεμο, επιτιθονταν στις φυτειες με σκοπο να τις καταστρεψουν, σκοτωναν δουλοκτητες και επιστατες, ελευθερωναν και καλουσαν αλλους σκλαβους/ες να ενοθουν μαζι τους. Για τις αποικιοκρατικες αυτοκρατοριες αποτελεσαν σοβαρο εσωτερικο εχθρο και κινητοποιηθκαν τεραστιες στρατιωτικες δυναμεις για να τους εξολοθρευσουν, χωρις ποτε να το καταφερουν ολοκληρωτικα.

Οι κοινότητες των maroon αποτελεσαν την αντισταση των αφρικανων εναντια στο απανθρωπο συστημα της δουλοκτησιας, ενεπνευσαν αφρικανους σκλαβους να πολεμησουν για την ελευθερια τους -στα επισημα στοιχεια υπαρχουν πανω απο 3000 καταγεγραμμενες εξεγερσεις αφρικανων σκλαβων στα αποικιακα εδαφη - και γενησαν προσωπα που αποκρυσταλλωναν τον αγωνα εναντια στην λευκη δουλοκτητικη εξουσια. Η Queen Nanny, ηγετια των maroon της Τζαμαϊκας στον πολεμο εναντιον της βρετανικης αυτοκρατοριας (1729-1739 & 1795) ειναι μεχρι και σημερα λαϊκη ήρωιδα, οπου με θρυλους και λαϊκα τραγουδια εξυμνονται τα κατορθωματα της.

1791 Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΣΚΛΑΒΩΝ ΣΤΗΝ Αϊτή

Ισπανιόλα κατακτήθηκε από τον Κολομβο το 1493. Οι Ισπανοί αποικιοκράτες εξόντωσαν τους ιθαγενείς κατοίκους της. Τον 17ο αιώνα αποτελούσε ορμητηρίο πειρατών, ενώ λιγό αργότερα Γάλλοι και Ισπανοί χωρίσαν στην μεση το νησί και η γαλλική αποικία ονομάστηκε Αϊτή.

Στην Αϊτή, από το 1739 έως το 1789, μεταφέρθηκαν 2,2 εκατομμύρια σκλαβοί. Το 1789 είχαν απομείνει μόλις 500.000 ζωντανοί. Το νησί αποτελούσε την μεγαλύτερη αγορά δουλεμπορίου του Νεού Κοσμού. Στις φυτείες ζαχαρής και καφέ, της Αϊτής παραγόταν το 30% και το 50% αντιστοίχια της παγκοσμιας παραγωγής. Οι συνθήκες εργασίας και ζωής ήταν φρίκτες και απανθρώπες. Τα μαστίγια και τα οπλα των λευκών επιστατών ίεσπουνσαν με μανία πάνω στους απαχθέντες σκλαβούς και σύχνα τους δολοφονούσαν εν ψυχρώ, οταν δεν πεθαίναν από ασιτία ή από διαφορες αρρωστίες.

Στις 21 Αυγούστου του 1791 οι Αφρικανοί σκλαβοί - πολλαπλασιοί από τους λευκούς δουλοκτήτες - εμπνευσμένοι από την Γαλλική Επανάσταση (1789), εξεγερθήκαν διεκδικώντας την καταργήση της δουλειάς και των φυλετικών διακρίσεων, ισοτητά, δικαιοσύνη, αυτονομία και αυτοδιεγύνηση.

Λευκοί δουλοκτήτες και επιστατες σφαγιαστήκαν, ενώ οι πυρπολημένες φυτείες αποτελούσαν το σηνιάλιο της επανάστασης. Για 13 χρόνια χρονία μαίνοταν ένας σκληρός ανταρτοπόλεμος. Την ασταθεία του νησίου προσπάθησαν να εκμεταλλεύονται βρετανικές, ισπανικές και αμερικανικές δυναμεις αλλού βοηθόντας τους εξεγερμένους και αλλού λειτουργώντας ως τροχοπέδη για την ανεξαρτησία τους, σε ένα περιπλοκό πολιτικο παρασκήνιο των αυτοκρατορικών δυναμεων που είχε αμέσω σχέση με τους οικονομικούς και στρατιωτικούς ανταγωνισμούς τους.

Το 1794 καταργείται η δουλειά στην Αϊτή, το 1801 καλείται η εθνοσυνελεύση και το 1804 γίνεται η δεύτερη αποικία στο δυτικό Ημισφαίριο που αποκτεί την ανεξαρτησία της (πρώτη ήταν η ΉΠΑ) και η πρώτη χώρα οπου οι αφρικανοί δεν είναι σκλαβοί!!!

ΑΡΓΙΕΣ

☺ **ΤΕΤΑΡΤΗ 25**

☺ **ΠΕΜΠΤΗ 26**

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1						
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

1811 Το κίνημα του λουδισμού

Ο κίνημα του λουδισμού ή λουδιτισμού (Luddism) ξεκίνησε τον Μάρτιο του 1811 στο Νοτίγχαμ και γρήγορα εξαπλώθηκε σε όλη την Αγγλία. Ήδη από το 1710 υπήρχαν διαμαρτυρίες και εξεγέρσεις λογω σπασμωδικών αυξησεών στα τροφίμα. Οργανώθηκαν κοινωνικές ομάδες από γυναίκες, κτίστες, ναύπιγους και άλλους τεχνίτες ωστε να μπορούν να ανταπεξελθούν σε περιπτώσεις ανεργίας ή ασθενειας. Οι δυσχερείς συνθήκες εργασιας στα νέα εργοστάσια κλωστοϋφαντουργίας και η ασχήμη οικονομική κατάσταση, απορροια των Ναπολεοντειων πολεμων (1803-1815) οδήγησαν στην ανθίση του κίνηματος των λουδιτών, το οποιο λεγεται οτι πήρε το ονομα του από τον Ned Ludd που φερεται να είχε σπάσει το 1779 δύο μηχανές γνεσίματος.

Σκοπος των λουδιτών δεν ήταν μόνο η διατήρηση των θεσεων εργασιας τους, αλλα και η εναντιση-αρνηση τους να αποδεχούν την αλλαγη των κοινωνικων σχεσεων που επεφερε η μηχανοποιηση του 19ου αιωνα. Συνηθως εκαναν νυχτερινες συναντησεις, πλησιον βιομηχανικων πολεων για να καταστρεψουν μηχανες υφανσης και αλλα μηχανηματα εργοστασιων, εκαιγαν μυλους και απειλουσαν εργοδοτες με

μηνυματα που εστελναν στους ιδιους ή και σε εφημεριδες, υπογραφοντας ως NENT Λουντ ή ως ακολουθοι του. Η βρετανικη κυβερνηση εφτασε στο σημειο να διαθεσει περισσοτερο στρατο για την καταστολη του κινηματος, απο οσους διεθετε στον πολεμο με τον Ναπολεοντα. Ακολουθησαν στημενες δικες, χωρις να τηρονται οι νομιμες διαδικασιες, με αποτελεσμα τον Ιανουαριο του 1813 στην Υορκη, πανω απο 60 ανδρες, πολλοι απο τους οποιους δεν συμμετειχαν και στο κινημα, να εκτελεστον ή να εξοριστον και ετσι η κυβερνηση πετυχε την αναστολη της δρασης των λουδιτων.

Το 1816 ακτιβιστες εσπασαν πλεκτικη μηχανη στο Loughborough της Αγγλιας. Στο μικρο χωριο Pentrich του Ντερμισαιρ το 1817, οργανωθηκε ενοπλη εξεγερση απο τον Jeremiah Brandreth που ήταν ανεργος ραφτης και πιθανα πρωην λουδιτη λογω της οικονομικης υφεσης, παρα ως αντιδραση στις μηχανες, η οποια θεωρεται ως η μεταβαση απο τον λουδισμο, στον λαϊκιστικο πιζοσπαστισμο (POPULIST RADICALISM).

Ο ορος λουδιτης επικρατησε εως και σημερα, χαρακτηριζοντας οποιον αρνεται ολοκληρωτικα, η εστω αργει να γιοθετησει τις νεες τεχνολογιες. Ο απλος τροπος ζωης και η απουσια καθε ειδους τεχνολογιας, ειναι σημερα η προταση του νεολουδισμο που συνδεεται αρρκτα με τον αναρχοπρωτογονισμο.

